

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2017. október 8.

XV. évfolyam 32. szám

Évközi 27. vasárnap

Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya, Magyarország főpatronája

Egyházközségünk hirdetése:

Október 8. vasárnap:

08:00 - Hálaadás
10:00 – +János
19:00 – +Ferenc

Október 9. Hétfő:

6:30 – +Mária

Október 10. Kedd:

6:30 –

Október 11. Szerda:

Szent XXIII. János pápa

6:30 –

Október 12. Csütörtök:

6:30 –

18:30 – 19:30 - Szentségimádás

Október 13. Péntek:

*A fatimai jelenések 100.
évfordulója*

19:00 – +Teréz

18:00-19:00 - Gyóntatás

Október 14. Szombat:

19:00 - +László és Valéria

Október 15. vasárnap:

08:00 - +Teréz

10:00 – +Teréz

19:00 – Rózsafüzér Társulat élő
és elhunyt tagjaiért

*****

A szentmise olvasmányai:

Sir 24,23-31

Jud 13

Gal 4,4-7

Lk 1,26-28

*****

SZENTSÉGIMÁDÁS

A családokért imádkozunk.

*„Kezdd el, s a többit bízd rá a
Jóistenre!” (Varga. László.)*

*****

SZÉCHENYI EST

2017. október 12. 18. óra
Prohászka Ottokár Katolikus
Gimnázium

**AHOL A HŐSÖKET NEM
FELEJTİK, MINDIG
LESZNEK ÚJAK**
könyvbemutató

Vendégek a szerzők:

**Margittai Gábor és Bánkúti
Ákos**

*****

**A keresztény ember a
reménység misszionáriusa**

Ferenc pápa szerdai katekézise
a reményre nevelésről

Meleg napfényes időben több
tízezer zarándok köszöntötte
Ferenc pápát a Szent Péter
tartott általános kihallgatás
kezdétén, védőszentje, Assisi
Szent Ferenc pártfogását kérve
péteri szolgálata számára.

A reménység misszionáriusairól
szeretnék szólni ma – kezdte
beszédét a pápa. Örömmel
teszem ezt október kezdetén,
mely hónapot az egyház különös
módon a misszióknak szenteli,
jeles módon éppen Szent Ferenc
ünnepén, aki a reménység nagy
misszionáriusa volt.

**A keresztény ember nem a
balsors, a szerencsétlenség
prófétája**

A keresztény ember ugyanis nem
a balsors, a szerencsétlenség
prófétája. Épp az ellenkezőjét
hivatott hirdetni, vagyis, hogy
Jézus meghalt szeretetből értünk
és hogy Isten feltámasztotta őt
Húsvét hajnalán. Ez a keresztény
hit magja. Ha az evangéliumok
megállnának Jézus sírjánál, akkor
ennek a prófétának a történetét
hozzá lehetne kapcsolni annyi sok
más hősiesség személy életrajzához,
akik életüket adták egy
eszményért. Az evangélium ekkor
egy építő jellegű könyv lenne,
vigasztalna is, de nem lenne a
reménység híre.

**A remény híre magát a hírvivőt
is átalakítja**

Ám az evangéliumok nem érnek
véget Nagypéntekkel, hanem
tovább mennek, és éppen ez az
utólagos rész alakítja át az
életünket. Az apostolok Jézus
keresztre feszítése után mélyen
össze voltak törve, mert a sírt
elzáró kő lezárta a názáreti
mesterrel együtt töltött három
lelkes évet és közülük néhányan
csalódottan és félelemmel eltelve

Jeruzsálem elhagyására készültek. De Jézus feltámad! – szögezte le a pápa. Ez a váratlan tény felforgatja és felrázza a tanítványok elméjét és szívét. Mert Jézus nem önmagának támad fel, mintha az saját féltékeny előjoga lenne. Ha felmegy az Atyjához, ezt azért teszi, hogy a feltámadásában mindenkit részesítsen és magával vigyen minden embert. Pünkösöd napján alakulnak át az apostolok a Szentlélek fuvallatára. Nemcsak egy szép hírt visznek mások számára, hanem saját maguk változnak meg, mint akik új életre születtek meg. Krisztus feltámadása átalakítja őket a Szentlélek erejével, aki él, jelen van övéi között és aki erejével át tud alakítani – tette hozzá szabadon a pápa.

Mintha a keresztények egy darabka éggel a fejük felett élnének!

Milyen szép is arra gondolni – folytatta lelkesen a Szentatya – hogy az ember Jézus feltámadásának a hirdetője, de nem csak szavakkal, hanem életének eseményeivel és tanúságtételével. Ő nem akarja, hogy egyszerűen csak ismételtessük őt, hanem tanúkat akar, aki reményt sugároznak a maguk befogadóképességével, mosolyával és szeretetével. De leginkább a szeretettel, mert a feltámadás ereje képessé teszi a keresztényt akkor is szeretni, amikor a szeretet értelem nélkül marad. Van egy bizonyos „több, inkább”, ami a keresztény életében lakik és amit nem lehet egyszerűen lélekállapottal vagy nagyobb optimizmussal magyarázni. A mi hitünk és reményünk nem egy egyszerű optimizmus – fűzte hozzá a pápa –, hanem valami többlet. És milyen szép ez: Mintha a keresztények egy darabka éggel a fejük felett élnének, mert elkíséri

őket egy jelenlét, amit valaki még csak nem is tud megsejteni!

Semmiféle rossz nem lehet végtelen

A keresztények feladata ezen a világon abban áll, hogy teret nyissanak az üdvösségnek, mint egy újjáteremtő sejt, mely képes megadni az életnedvnek azt, ami elveszettnek tűnt. Amikor az eget felhők takarják, akkor egy áldás a napról szólni. Hasonlóképpen a keresztény is: nem siránkozik, nem mérgelődik, hanem a feltámadás erejében meggyőződéssel szól, hogy semmiféle rossz nem végtelen, nincs végtelen éjszaka, egy ember sem lehet véglegesen elhibázott és nincs olyan gyűlölet, amit ne tudna legyőzni a szeretet.

Biztos, a keresztények néha drága áron megfizetik a Jézustól vett reménységüket. Gondoljunk csak azokra, akik az üldöztetés idején nem hagyták el a népüket, hanem maradtak a bizonytalan holnapban. Gondoljunk itt – kérte a pápa erőteljesen – Közel-keleti testvéreinkre, akik tanúságot tesznek a reményükről és életüket adják ezért. Ők az igazi keresztények! Szívükben hordozzák az eget és mindenek túl tudnak tekinteni.

Azok, akiknek van „miért” élni, jobban ellenállnak a balsors idején

Akinek megadatott a kegyelem, hogy átölelje a Jézus feltámadását, az tud remélni a reménytelenben is. Napjaink vértanúi azt mesélik – mondta a pápa –, hogy a Jézussal megélt hűséggel nem az igazságtalanságé az utolsó szó. A feltámadt Krisztusban tovább remélhetünk. Azok, akiknek van „miért” élni, jobban ellenállnak a balsors idején. Éppen ezért az igazi keresztények sohasem

könnyű emberek. Szelídségük nem bizonytalanság és nem is engedékenységek. Ahogy Pál apostol biztatja Timóteust: „Nem a félenkség lelkét kaptátok hanem az erő, a szeretet és a bölcsesség lelkét (2Tim 1,7). Kedves testvérek – zárta a beszédét a pápa –, ezért van az, hogy a keresztény ember a remény misszionáriusa. Nem saját érdemeként, hanem Krisztus kegyelméből, mint a mustármag, mely földbe hullva elhal, de sok termést hoz.

(vi)